

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

3. detsember 2019*

Dumping – Hiinast ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmavaltsitud lehtmaterjali import –
Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Rakendusmäärus (EL) 2015/1429 – Määruse (EÜ) nr 1225/2009
artikli 2 lõiked 3 ja 5 (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõiked 3 ja 5) – Määruse nr 1225/2009
artikli 2 lõiked 1 ja 2 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõiked 1 ja 2) – Normaalväärtuse arvutamine –
Tootmiskulu arvutamine – Samasuguse toote müük, mis on suunatud ekspordiriigi
siseturul tarbimiseks

Kohtuasjas T-607/15,

Yieh United Steel Corp., asukoht Kaohsiung (Taiwan), esindaja: *avocat* D. Luff,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja A. Demeneix,

kostja,

keda toetab

Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL, asukoht Luxembourg (Luksemburg), esindajad:
barrister J. Killeck, *barrister* G. Forwood ja *advocaat* C. Van Haute,

menetlusse astuja,

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 26. augusti 2015. aasta rakendusmäärus
(EL) 2015/1429, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja
Taiwanist pärit roostevabast terasest külmavaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes (ELT 2015, L 224,
lk 10),

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: E. Buttigieg (ettekandja) presidendi ülesannetes, kohtunikud B. Berke ja M. J. Costeira,

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 18. juuni 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja, Yieh United Steel Corp., on Taiwanis asutatud äriühing, kes tegeleb eeskätt roostevabast terasest külmaltsitud lehtmaterjali (edaspidi „asjaomane toode“) tootmise ja turustamisega.
- 2 Asjaomase toote valmistamiseks kasutab hageja toorainena kuumvaltsitud lehtmaterjali, mida ta toodab ise või ostab Hiinas asutatud seotud äriühingult Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd (edaspidi „LISCO“), kes toodab kuumvaltsitud lehtmaterjali. Hageja müüb asjaomast toodet klientidele Euroopa Liidus ja riigisisel turul, kelle hulgas on tootmisahelas järgneval kohal olevad sõltumatud kõnealuse toote turustajad ja tootmisahelas järgneval kohal olev temaga seotud äriühing Yieh Mau.
- 3 Pärast Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBLi (edaspidi „Eurofer“) 13. mai 2014. aasta kaebust avaldas komisjon 26. juunil 2014 teate dumpinguvastase menetluse algatamise kohta Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes (ELT 2014, C 196, lk 9) kooskõlas nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ((ELT 2009, L 343, lk 51), mis asendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21), edaspidi „algmäärus“).
- 4 Dumpingu ja kahju uurimine puudutas ajavahemikku 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2013 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohalt tähtsust omavate suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013.
- 5 22. septembril 2014 esitasid hageja ja temaga seotud äriühingud oma vastused komisjoni dumpinguvastasele küsimustikule. 17. novembrist kuni 20. novembrini 2014 viidi hageja asukohas Taiwanis läbi kontroll.
- 6 Komisjon võttis 24. märtsil 2015 vastu määruse (EL) 2015/501, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes (ELT 2015, L 79, lk 23; edaspidi „ajutine määrus“). Ajutise määrusega kehtestati hageja asjaomasele tootele ajutine dumpinguvastane tollimaks 10,9%.
- 7 25. märtsi 2015. aasta kirjas edastas komisjon hagejale oma esialgsed järeldused, milles on esitatud kesksed kaalutlused ja asjaolud, mille põhjal otsustati kehtestada ajutine dumpinguvastane tollimaks (edaspidi „esialgsed järeldused“).
- 8 Komisjon käsitles oma esialgsetes järeldustes eeskätt seda, et ta keeldus asjaomase toote tootmiskuludest maha arvamast ringlussevõetud metallijäätmete väärtust, ja seda, et ta keeldus normaalväärtuse määramiseks arvestamast hageja teatud müüki ekspordiriigis.
- 9 20. aprillil 2015 esitas hageja esialgsete järelduste kohta oma märkused.
- 10 23. juunil 2015 saatis komisjon hagejale oma lõplikud järeldused. 3. juulil 2015 esitas hageja oma märkused nende järelduste kohta.
- 11 26. augustil 2015 võttis komisjon vastu rakendusmääruse (EL) 2015/1429, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes (ELT 2015, L 224, lk 10; edaspidi „vaidlustatud määrus“), millega muudeti ajutist määrust ning kehtestati liitu imporditud asjaomasele tootele, mida tootis eelkõige hageja, dumpinguvastane tollimaks 6,8%.

Menetlus ja poolte nõuded

- 12 Üldkohtu kantseleisse 27. oktoobril 2015 saabunud avaldusega esitas hageja käesoleva hagi.
- 13 23. detsembri 2015. aasta otsusega määrati käesolev asi Üldkohtu esimesele kojale.
- 14 Üldkohtu kantseleisse 18. märtsil 2016 saabunud dokumendiga esitas Eurofer taotluse astuda käesolevasse menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.
- 15 Üldkohtu kantseleisse 18. aprillil 2016 saabunud dokumendiga esitas hageja taotluse käsitleda hagiavalduses, kostja vastuses ja repliigis sisalduvaid teatavaid andmeid Euroferi suhtes konfidentsiaalsena, juhul kui viimasel lubatakse menetlusse astuda. Ta lisas oma taotlusele nimetatud dokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 16 Üldkohtu kantseleisse 19. mail 2016 saabunud dokumendiga palus komisjon vasturepliigis sisalduva teatud teabe käsitlemist konfidentsiaalsena ning lisas kõnealusele taotlusele vasturepliigi mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 17 20. juuli 2016. aasta kohtumäärusega andis Üldkohtu esimese koja president Euroferile loa menetlusse astuda. Kuna hageja ja komisjon taotlesid Üldkohtu kodukorra artikli 144 lõike 2 kohaselt eespool punktides 15 ja 16 mainitud dokumentides sisalduva teatud teabe käsitlemist konfidentsiaalsena, siis piiras nimetatud kohtumäärus ajutiselt nende dokumentide edastamise menetlusse astujale hageja ja komisjoni poolt esitatud mittekonfidentsiaalsete versioonidega, jäädes ootama menetlusse astuja võimalikke märkusi konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse kohta.
- 18 Üldkohtu kantseleisse 22. augustil 2016 saabunud dokumendiga palus hageja vasturepliigis sisalduva teatud teabe käsitlemist menetlusse astuja suhtes konfidentsiaalsena ning lisas kõnealusele taotlusele vasturepliigi konsolideeritud mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 19 Üldkohtu kantseleisse 12. septembril 2016 saabunud dokumendis vaidles menetlusse astuja osaliselt vastu hagiavalduse, kostja vastuse ja repliigi konfidentsiaalsena käsitlemise taotlusele.
- 20 6. oktoobri 2016. aasta otsusega määrati kohtuasi kodukorra artikli 27 lõike 5 alusel Üldkohtu teisele kojale.
- 21 Üldkohtu kantseleisse 9. jaanuaril 2017 saabunud dokumendiga palus hageja, et teatud teavet, mis sisaldub tema märkustes menetlusse astuja seisukohtade kohta, käsitletaks menetlusse astuja suhtes konfidentsiaalsena, ning lisas oma taotlusele nimetatud märkuste mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 22 Üldkohtu kantseleisse 1. aprillil 2017 saabunud dokumendiga vaidles menetlusse astuja osaliselt vastu sellele, et hageja märkusi menetlusse astuja seisukohtade kohta käsitletaks konfidentsiaalsena.
- 23 27. septembri 2017. aasta kohtumäärusega Yieh United Steel vs. komisjon (T-607/15, ei avaldata, EU:T:2017:698) rahuldab teise koja president osaliselt hageja ja komisjoni esitatud konfidentsiaalse käsitlemise taotlused.
- 24 Üldkohtu kantseleisse 20. märtsil 2018 saabunud dokumendiga palus hageja, et teatud teavet, mis sisaldub tema märkustes menetlusse astuja täiendavate seisukohtade kohta, käsitletaks menetlusse astuja suhtes konfidentsiaalsena, ning lisas kõnealusele taotlusele nende märkuste mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 25 Üldkohtu kantseleisse 23. mail 2018 saabunud dokumendis palus hageja, et kuulataks ära tema suulised märkused.

26 Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud määruse artiklid 1 ja 2 teda puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

27 Komisjon ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

- jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitus

28 Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet, mis käsitlevad vastavalt algmääruse artikli 2 lõigete 3 ja 5 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõiked 3 ja 5) rikkumist ning algmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 2 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõiked 1 ja 2) rikkumist.

Esimene väide, ei on rikutud algmääruse artikli 2 lõikeid 3 ja 5 ning võimu on kuritarvitatud

29 Hageja väidab, et kuna komisjon ei nõustunud tema taotlusega arvata maha asjaomase toote tootmishinnast ringlussevõetud metallijäätmete väärtus, siis on see institutsioon teinud faktide hindamisel ilmse vea. Komisjon on alusetult keeldunud hindamast tema raamatupidamisdokumente ja tema kulude jagamise meetodit, ning see viga, mille ta tegi, ei ole hõlmatud komisjonile antud kaalutusõigusega. Selle keeldumise tagajärjel suurenesid tootmiskulud ning nende toodete osakaal, mille normaalväärtus määrati müügi alusel, mis toimus tootmiskuludest madalama hinnaga, tuues seega kaasa üleüldise kõrgema normaalväärtuse.

30 Esmalt rikkus komisjon algmääruse artikli 2 lõiget 5, kuna ta keeldus arvesse võtmast hageja raamatupidamisdokumente ja kulude jagamise meetodit, mida ta kohaldas kuumvaltsitud lehtmaterjali kahjumile, mis tuvastati asjaomase toote valmistamise käigus.

31 Hageja väidab sellega seoses, et vastupidi komisjoni kinnitustele lisas ta tootmiskahjumi asjaomase toote tootmiskulude hulka, mille ta komisjonile esitas. Hageja märgib, et 20. aprilli 2015. aasta esialgsete järelduste kohta esitatud märkustes selgitas ta raamatupidamisdokumentide alusel, mille ta oli esitanud küsimustiku vastuses, et ta lisas tootmiskulude tabelisse asjakohasel viisil kõik tootmiskahjud tootmise kõigis faasides nii tema enda toodetud lehtmaterjali kui ka seotud tarnijalt LISCO-lt ostetud lehtmaterjali kohta. Kohaldatud meetodis tuvastati „ühiku tootmiskahjum“, mis esitati suhtarvuna kõigis tootmisfaasides kasutatud tooraine kohta, mis oli seotud mitte tooraine hinnaga, vaid tootmiskuludega tootmise järgmises faasis, mida nimetati „konverteerimiskuluks“. Tootmiskahjumit ei arvestatud niisiis toorainekuluna, vaid konverteerimiskuluna. See tootmiskulude jagamise meetod, mida nimetatakse „ühtseks tootmiskulude süsteemiks“, on üldtuntud ja maailmas ning Taiwanis ulatuslikult tunnustatud raamatupidamistehnika algmääruse artikli 2 lõike 5 tähenduses, mida hageja selgitas komisjonile nii kontrollkäigu ajal kui ka oma märkustes esialgsete järelduste kohta.

32 Kuna komisjon on eiranud kontrollitud andmeid ja hageja kulude jaotamise meetodit ning keeldunud arvestamast seda, kuidas hageja arvestas tootmiskahjumi oma tootmiskulude hulka, siis on komisjon jõudnud ilmselgelt ekslikule järeldusele tootmiskahjumi kohta.

- 33 Hageja väidab, et tuleb järgida tasakaalu ühelt poolt komisjoni kohustuse viia mõistliku aja jooksul läbi uurimine ning teiselt poolt ettevõtjate õiguspäraste ootuste vahel, et neutraalse ja objektiivse uurimise käigus võetaks arvesse nende tegelikke andmeid, ja et uurimise eest vastutav asutus peab kasutama kõnealuse tootja kulude arvestamise meetodit, kui see kajastab „asjakohaselt ja piisavalt“ asjaomase toote valmistamisel tekkinud kulutusi.
- 34 Komisjon ei vaidle aga vastu sellele, et hageja viidatud dokumentide kohta toimus audit ja et tavaliselt kasutatakse selles kulude jagamise süsteemi, mida nimetatakse „ühtseks tootmiskulude süsteemiks“. Komisjon ei tõenda, kuidas asjaomase toote valmistamise ja müügiga seotud kulud ei ole mõistlikult kajastatud raamatupidamisdokumentides, vaid piirdub üksnes kahtlusega, et see meetod ei väljenda ehk siinses asjas iga kuluelemendi tegelikku väärtust. Kuid need kahtlused tulenevad sellest ebasobivast arvutusmeetodist ja sellest, et komisjon kasutas hageja raamatupidamisdokumente vastuoluliselt, ilma et ta näitaks, kuidas tema kasutatud alternatiivne meetod on usaldusväärsem ja kajastab paremini iga kuluelemendi tegelikku väärtust, eirates nii algmääruse artikli 2 lõiget 5.
- 35 Hageja väidab täpsemalt, et komisjon viitas esialgsetes järeldustes, lõplikes järeldustes ning vaidlustatud määruses asjaolule, et hageja ei olnud arvestanud LISCO-lt ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali tootmiskahjumit asjaomase toote tootmiskulude hulka, kuigi selles järelduses endas on juba tehtud ilmne viga faktide hindamisel. Lisaks on komisjoni esialgsetes järeldustes, lõplikes järeldustes ja vaidlustatud määruses esitatud selgitused ka ilmselgelt erapoolikud ja ekslikud.
- 36 Sellega seoses märgib hageja esmalt, et komisjoni esialgsetes järeldustes kasutatud arvutusvalem – et arvutada asjaomase toote valmistamiseks kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali mahtu, mille kohaselt on see maht võrdne tooraine kogukuluga ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali rulli kohta, võrreldes kuumvaltsitud lehtmaterjali rulli ostuhinnaga – ei ole sobiv, võttes arvesse tema kulude arvestamise meetodit. See tuvastus lükkab ümber komisjoni väära järelduse, et tarbitud kuumvaltsitud lehtmaterjali kogus on võrdne asjaomase toote toodetud kogusega, ehkki tarbitud tooraine kogus peaks olema suurem asjaomase toote kogusest, kui tootmiskahjumit oleks nõuetekohaselt arvesse võetud.
- 37 Samuti on väärad komisjoni lõplikes järeldustes esitatud põhjendused. Esiteks ei olnud mitte ühedki andmed, mida hageja esitas oma arvestusmeetodi tutvustamisel, komisjonile esialgsete järelduste teatamise hetkel uued, kuna kõik kulude jaotused, sh need, mis olid seotud tootmiskahjumiga, ilmneseid selgelt tootmiskulude tabelist, mille hageja oli esitanud juba dumpinguvastase küsimustiku vastuses, nimelt sellele lisatud 54. dokumendi tabelis. Vastuses esialgsetele järeldustele esitas hageja samuti uue töölehe, milles olid selgitatud konverteerimiskulud, et näidata tootmiskahjumit; see tööleht oli aga koostatud eranditult esialgsetes järeldustes esitatud andmete põhjal.
- 38 Teiseks kohaldati ühiku tootmiskahju, mida ta kasutas konverteerimiskulu arvestamiseks, väärtusena kõigile konverteerimiskulu elementidele, sh üldkuludele, tagades niisiis sobivalt, et tootmiskahjumiga seotud kulud, sh „kadunud“ materjali tootmiseks kasutatud üldkulud, on nõuetekohaselt esitatud tema kulude arvestamise süsteemis.
- 39 Kolmandaks ja vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei ole tootmiskahjumi hulka arvatud toorainekulu väiksem kui summa, mida metallijäätmete mahaarvamisenä taotleti, mis ilmneb ka eespool punktis 37 mainitud hageja selgitavast arvutuslehest. Niisiis on komisjon ilmselgelt jätnud arvestamata tegelikud andmed ja hageja kulude arvestamise meetodi seoses tootmiskahjumiga. Sellele lisandub asjaolu, et kui komisjon oleks nõuetekohaselt arvestanud esitatud andmetega ja kui ta oleks järginud meetodit, mida ta ise oli kasutanud esialgsetes järeldustes, et tuvastada tooraine tarbimist, oleks ta suutnud kindlaks määrata asjaomase toote valmistamiseks tegelikult tarbitud tooraine „koguse“.

- 40 Lõpuks oleks komisjonil olnud kerge arvutada asjaomase toote valmistamiseks kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali tegelikku „kogust“ olemasolevate andmete põhjal, kasutades meetodit, mida ta ise kohaldas esialgses faasis, vastupidi sellele, mida komisjon kinnitas vaidlustatud määruse põhjenduses 61.
- 41 Hageja lükkab ühtlasi tagasi komisjoni etteheite, et ta esitas „katkendlikke ja ebakindlaid“ andmeid tootmiskulude kohta uurimisperioodil ja pärast kontrollkäiku. Hageja märgib sellega seoses, et ta vastas kõigile punktidele oma vastuses küsimustikule; et ta täitis seejärel tähtjaks kõik komisjoni nõuded enne kohapealset kontrolli, selle ajal ja pärast seda; et ta selgitas, miks tootmiskulusid muudeti, kui ta esitas komisjoni taotlusel tootmiskulude teise tabeli; et ta vastas 9. veebruaril 2015 pärast kontrolli esitatud komisjoni täiendavale küsimustikule tervikuna, ja et ta selgitas uuesti kulude jaotamise meetodit oma märkustes esialgsete järelduste kohta, milles oli esimest korda mainitud seda, et komisjon ei ole nõus arvama tootmiskuludest maha metallijäätmeid. Selline meetod muudab kasutuks kogu teabe, mis puudutab kuumvaltsitud lehtmaterjali. Siiski oli see teave komisjoni käsutuses.
- 42 Lisaks on ühtlasi väär ka komisjoni väide, et tal ei ole piisavalt andmeid kuumvaltsitud lehtmaterjali „koguste“ kohta, mida kasutati asjaomase toote valmistamisel, „mis on vajalikud, et kontrollida [hageja] ütluste tõelevastavust“.
- 43 Esiteks esitati andmed „rullterase“, st asjaomase toote valmistamiseks ostetud ja kasutatud materjali kohta, küsimustiku vastusele lisatud 56. dokumendis, samas kui ta märkis 6. dokumendis esitatud tabelis „Müügi kohandamine“ (dokumendi pealkiri „Tootetüübi tunnistamine“), mis pärines kontrollist, müüdnud „rullterase“ koguse, mis oli äriühingu sees toodetud, mistõttu komisjonil oleks olnud võimalik saada teada asjaomase toote valmistamiseks ostetud ja kasutatud „rullterase“ kogust, viies läbi üsna lihtsa arvutuse, ja et seetõttu oli haldusmenetluse ajal esitatud nõutud andmed koguse kohta. Ühtlasi eristas ta selgelt ostetud ja müüdnud „rullterast“ ning „valget“ lehtmaterjali (või „nr 1“). Teiseks vastas hageja alati komisjoni küsimustele uurimise käigus ning konkreetset teavet kuumvaltsitud lehtmaterjali koguste kohta, mida asjaomase toote valmistamiseks osteti ja kasutati, ei küsitud küsimustiku vastuses, ehkki küsimustiku vastusele lisatud 56. dokumendis oli esitatud teave „rullterase“ koguse kohta. Kontrolli käigus esitas hageja andmeid ka „rullterase“ koguse kohta, mida müüdi pärast täiendavat töötlemist (6. dokumendi tabel „Müügi kohandamine“), mis võimaldas määrata kindlaks „rullterase“ koguse, mida kasutati tootmisahela järgmises etapis. Pärast kontrolli edastas komisjon täiendava küsimustiku, milles ta ei küsinud täiendavat teavet ostetud või kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali kohta. Kolmandaks ei puutunud ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali koguseid käsitlev teave siinses asjas asjasse, kuna komisjon oli igal juhul otsustanud jätta nende ostude kulu arvestamata ning asendada see äriühingu sees toodetud kuumvaltsitud lehtmaterjali kuluga.
- 44 Hageja lisab, et kogu teave ja kõik dokumendid, mille ta esitas komisjonile pärast kohapealset kontrolli ja mis olid olnud komisjoni taotluses ning ka tema märkustes komisjoni järelduste kohta, tuginesid andmetele ja tabelitele, mille komisjon oli saanud enne kohapealset kontrolli või mille ta oli ise koostanud ja mis ei vajanud tegelikku kontrollimist.
- 45 Komisjon ei suuda esitada ühtegi dokumenti, mis näitaks, et ta oli hagejal selgelt palunud esitada väidetavalt puuduvad andmed, mis käsitlesid ostetud ja kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali koguseid, ja et hageja oli keeldunud neid edastamast, kuna hageja oli tegelikult alles lõplikke järeldusi esitanud dokumendist esimest korda teada saanud, et komisjon luges asjaomase toote valmistamiseks kasutatud tooraine tegelikku kogust problemaatiliseks.
- 46 Üldisemalt märgib hageja, et komisjon ei küsinud formaalselt kordagi koguseid puudutavat teavet; et see küsimus ei olnud ei standardküsimustikus ega täiendavas küsimustikus; et komisjon küsis kontrolli käigus seda vaid ühel korral; et hageja esitas teabe koguste kohta, millele viitab küsimustikule lisatud 56. dokument; et komisjon ei naasnud siiski selle küsimuse juurde, kui ta kontrolli käigus väljendas mõtet, mille ta lõpuks arvesse võttis, et ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali kulud tuleb asendada

äriühingu sees toodetud kuumvaltsitud lehtmaterjali kuludega; ja et pärast kontrolli palus komisjon üksnes, et ta esitaks uue tabeli tootmiskulude kohta, kus ostetud lehtmaterjali kulud oleks asendatud äriühingu sees toodetud lehtmaterjali omadega.

- 47 Lõpuks ei ole põhjendatud komisjoni väited, et hageja ei esitanud piisavalt andmeid või rikkus oma koostöökohustust, ning need ei saa põhjendada komisjoni keeldumist nõustuda hageja raamatupidamisdokumentidega ja tema poolt kulude jagamise tavapärase meetodi kohaldamist, mis rikub selgelt algmääruse artikli 2 lõiget 5.
- 48 Teiseks jõudis komisjon selle rikkumise tõttu ilmselgelt valele järeldusele, et hageja ei võtnud ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali tootmiskahjumit asjaomase toote tootmiskuludesse täielikult arvesse, mistõttu keeldus komisjon samuti ekslikult arvamast asjaomase toote tootmiskuludest maha ringlussevõetud metallijäätmeid, mis kunstlikult paisutas normaalväärtust, rikkudes nii algmääruse artikli 2 lõiget 3.
- 49 Sellega seoses märgib hageja, et kuigi komisjoni väite kohaselt kuulub analüüsitud olukord algmääruse artikli 2 lõike 4 alla (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõige 4), mis selgitab sama artikli lõiget 3, siis on viimati nimetatud lõige tingimata ka asjakohane. Lisaks, kuna selles lõikes pannakse rõhk hindadele, mis on „kunstlikult madalad“, siis on seal selgelt silmas peetud väidetavat kahjumiga müüki. Lõpuks on üksnes algmääruse artikli 2 lõikes 3 sätestatud normaalväärtuse arvutamine, ning komisjoni arvutusviga, mis kunstlikult normaalväärtust suurendab, rikub niisiis seda artiklit.
- 50 Kolmandaks, kuna komisjon keeldus maha arvamast ringlussevõetud metallijäätmeid, siis on komisjon ka võimu kuritarvitanud, kuna ta kasutas dumpinguvastast menetlust, et kaitsta liidu tootmisharu rohkem, kui oli Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) poolt asjaomase toote jaoks kokku lepitud tasakaal.
- 51 Komisjon ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 52 Esmalt tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on rõhutanud, et dumpingu valdkonnas on normaalväärtuse määramine üks olulisi etappe, mis peab võimaldama tuvastada võimaliku dumpingu olemasolu. Sellega seoses ilmneb algmääruse artikli 2 lõike 1 esimese lõigu (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 1 esimene lõik) sõnastusest ja ülesehitusest, et normaalväärtuse määramisel tuleb põhimõtteliselt prioriteetsena arvesse võtta tavapäraste äritehingute käigus tegelikult makstud või maksmisele tulevat hinda. Nimelt saab algmääruse artikli 2 lõike 3 esimese lõigu (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 3 esimene lõik) alusel sellest põhimõttest erandit teha üksnes siis, kui „tavapärase kaubandustegevuse käigus“ samasuguse toote müük puudub või kui see on ebapiisav või kui müüki ei saa nõuetekohaselt võrrelda. Need erandid normaalväärtuse kehtestamise meetodist, mis lähtub tegelikest hindadest, on ammendavalt esitatud (vt 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punktid 20 ja 21 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 53 Euroopa Kohus märkis samuti, et mõiste „tavapärase kaubandustegevus“ eesmärk on tagada, et normaalväärtus vastaks nii palju kui võimalik samasuguse toote normaalväärtusele eksportija omamaisel turul. Kui müük toimub tingimustel, mis ei vasta samasuguse toote müügi osas valitsevale kaubanduspraktikale sellel turul dumpingu esinemise tuvastamise seisukohast asjakohasel hetkel, ei kujuta see endast sobivat lähteteavet, mille põhjal saaks määrata kindlaks samasuguse toote normaalväärtuse sellel turul (1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 28).
- 54 Siiski ei ole 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingus (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189), mis on esitatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1 A (EÜT 1994, L 336, lk 3), ega algmääruses määratletud mõistet „tavapärase kaubandustegevus“. Algmäärus näeb küll artiklis 2 sõnaselgelt ette kaks müügiliiki, mis ei pruugi teatavatel tingimustel kujutada endast tavapärast kaubandustegevust.

Esiteks täpsustab algmääruse artikli 2 lõike 1 kolmas lõik (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 1 kolmas lõik), et hindu asjaosaliste vahel, kes teevad ilmset koostööd või on tõenäoliselt sõlminud kompensatsioonilepingu, ei või lugeda tavakaubanduslikeks ning neid võib normaalväärtuse määramisel kasutada ainult juhul, kui erandina on tuvastatud nende sõltumatus (vt 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika). Teiseks näeb algmääruse artikli 2 lõike 4 esimene lõik (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 4 esimene lõik) ette, et samasuguse toote müüki ekspordiriigi siseturul või müüki kolmandasse riiki hinnaga, mis on madalam kui tootmiskulud ühiku kohta, võib lugeda tavapärase kaubandustegevuse väliseks üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et selline müük on toimunud pikema aja jooksul märkimisväärtes kogustes ja hindadega, mis ei võimalda kõikide kulude katmist põhjendatud aja jooksul (vt 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punktid 23 ja 24 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 55 Algmääruse artikkel 2 ei anna siiski ammendavat loetelu meetoditest, mis võimaldavad kindlaks teha, kas hindu kasutati tavapärase kaubandustegevuse käigus. Euroopa Kohus on sellega seoses täpsustanud, et mõiste „tavapärase kaubandustegevus“ puudutab müügitingimusi endid. Selle mõiste eesmärk on jätta normaalväärtuse määramisest välja olukorrad, milles müügitehingud siseturul ei ole toimunud tavapärastes kaubandustingimustes, eelkõige juhul, kui toode on müüdud alla tootmishinna või kui tehingud on toimunud partnerite vahel, kes teevad koostööd või on sõlminud kompensatsioonilepingu (vt 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 56 Siinses asjas ei ole vaidlust selles, et asjaomase toote normaalväärtuse võrdlemiseks selle toote ekspordihindadega kasutas komisjon uurimise raames hageja valmistatud asjaomase toote 784 tüüpi, mis tuvastati toote kontrollinumbritega. See uurimine selgitas, et 21 tootetüübi puhul oli müük siseturul väiksem kui 5% liitu eksporditud mahust, mistõttu kõnealune riigisisene müük ei olnud algmääruse artikli 2 lõike 2 tähenduses tüüpiline. Lisaks, järeldus, et hageja riigisisese müügi väiksema osa suhtes leidis komisjon, et vastupidi hageja väidetele oli müügihind sama määruse artikli 2 lõike 4 tähenduses tootmiskuludest madalam, tuleneb sellest, et komisjon lükkas tagasi taotluse arvata asjaomastest tootmiskuludest maha ringlussevõetud metallijäätmed, mida hageja oli palunud dumpinguvastase küsimustiku vastusele lisatud 54. dokumendis.
- 57 Nagu ilmneb eespool punktides 30, 48 ja 50, märkis hageja käesoleva väite põhjenduseks, et kuna komisjon keeldus asjaomase toote tootmiskuludest maha arvamast ringlussevõetud metallijäätmete väärtust, siis on see institutsioon rikkunud algmääruse artikli 2 lõikeid 3 ja 5 ning võimu kuritarvitanud.
- 58 Mis puudutab esiteks algmääruse artikli 2 lõike 3 väidetavat rikkumist, siis tuleb sedastada, et selles sättes on märgitud, et kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised. Samas sättes on täpsustatud, et asjaomase toote puhul võib eelmises lauses nimetatud eriliseks turuolukorraks lugeda muu hulgas olukorda, kus hinnad on kunstlikult madalad, eksisteerib märkimisväärne vahetuskaubandus või mittekaubanduslik töötlemiskord (15. septembri 2016. aasta kohtuotsus PT Musim Mas *vs.* nõukogu, T-80/14, ei avaldata, EU:T:2016:504, punkt 64).
- 59 Lisaks, nagu märgiti eespool punktides 52–55, on algmääruse artikli 2 lõikes 3 mainitud tavapärase kaubandustegevuse mõiste eesmärk välistada normaalväärtuse määramisest sellised olukorrad, kus müük siseturul ei toimu tavapärastel kaubandustingimustel, eeskätt kui toodet müüakse tootmiskuludest madalama hinnaga sama määruse artikli 2 lõike 4 esimese lõigu tähenduses.

- 60 Asjaolu, et siinses asjas on normaalväärtus teatud hageja deklareeritud kaubandustehingute puhul arvestuslik, ei tulene järeldustest, et esines „asjaomase toote [...] erili[ne] turuolukor[d]“ algmääruse artikli 2 lõike 3 tähenduses, vastupidi sellele, mida annab mõista hageja, vaid see tuleneb otse komisjoni järeldusest, et asjaomast toodet müüdi ühiku (püsivatest ja muutuvatest) tootmiskuludest madalama hinnaga, millele on liidetud müügi-, üld- ja halduskulud algmääruse artikli 2 lõike 4 esimese lõigu tähenduses, pärast seda, kui komisjon oli jätnud rahuldamata hageja taotluse arvata maha ringlussevõetud metallijäätmete väärtus.
- 61 Seetõttu ei saa mingil juhul tuvastada algmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumist osas, milles see loetleb erinevad olukorrad, mille korral esineb uurimise eest vastutava asutuse kohustus koostada eksportiva tootja asjaomase toote arvestuslik normaalväärtus, et tühistada vaidlustatud määrust, sõltumatult järeldusest, et on rikutud sama määruse artikli 2 lõiget 4. Nimelt, nagu märgiti eelkõige eespool punktis 60, välistab vaidlustatud määrus teatud sisemüügi normaalväärtuse määramisest, kuna see ei olnud algmääruse artikli 2 lõike 4 tähenduses kasumlik, samas kui ülejäänud osas hageja ei vaidle siinse hagi raames vastu meetodile, mida komisjon kasutas, et koostada arvestuslik normaalväärtus, nagu see toodud algmääruse artikli 2 lõikes 3.
- 62 Mis puudutab teiseks algmääruse artikli 2 lõike 5 väidetavat rikkumist, siis tuleb märkida, et järeldus, mille kohaselt asjaomase toote müük ei olnud algmääruse artikli 2 lõike 4 tähenduses kasumlik, tulenes sellest, et komisjon keeldus põhjendavate tõendite puudumise tõttu rahuldamast taotlust arvata asjaomase toote tootmiskuludest maha kuumvaltsitud lehtmaterjali tootmiskahjude (mis tekkis asjaomase toote valmistamise ajal) tagajärjel ringlussevõetud metallijäätmete väärtust. Hageja sõnul rikub see keeldumine peale algmääruse artikli 2 lõike 3 ka selle määruse artikli 2 lõiget 5, kuna komisjon keeldus ekslikult arvesse võtmast tema raamatupidamisdokumente ja tema kulude jagamise meetodit, mida ta kohaldas tootmiskahjumile.
- 63 Algmääruse artikli 2 lõike 5 esimesest lõigust (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 5 esimene lõik) tuleneb, et tootmiskulude arvutamise aluseks on uuritava isiku raamatupidamisdokumendid, tingimusel et kõnealused dokumendid on kooskõlas asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega ning nendes esitatakse asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügikulud.
- 64 Vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 5 teisele lõigule (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 5 teine lõik) tuleb siis, kui uurimisaluse toote valmistamise ja müügiga seotud kulud ei kajastu mõistlikult asjaomase isiku raamatupidamisdokumentides, nende kohandamiseks või kindlaksmääramiseks võtta aluseks teiste sama riigi tootjate või eksportijate kulud või, kui selline teave ei ole kättesaadav või seda ei ole võimalik kasutada, mõni muu mõistlik alus, sealhulgas teave teiste tüüpiliste turgude kohta.
- 65 Algmääruse artikli 2 lõike 5 kolmandas lõigus (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 5 kolmas lõik) on lisatud, et tähelepanu pööratakse tõenditele, mis on esitatud nõuetekohase kulujaotuse kohta, kui näidatakse, et selliseid jaotusi on tavapäraselt kasutatud.
- 66 Niisiis nähtub algmääruse artikli 2 lõike 5 esimesest lõigust, et uuritava isiku raamatupidamisdokumendid on samasuguse toote tootmiskulude tuvastamisel eelistatud teabeallikas ja üldjuhul kasutatakse neis dokumentides sisalduvaid andmeid ning et nende kohandamine või asendamine muu mõistliku allikaga on erand. Arvestades põhimõtet, et üldreeglist tehtavat erandit või kõrvalekallet tuleb tõlgendada kitsalt, tuleb järeldada, et algmääruse artikli 2 lõikest 5 tulenevat erandikorda tuleb tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus PT Musim Mas vs. nõukogu, T-80/14, ei avaldata, EU:T:2016:504, punktid 68, 69 ja 83).
- 67 Lisaks, mis puudutab algmääruse artikli 2 lõike 5 esimese lõigu kohaldamist põhjendavate asjaolude olemasolu tõendamise kohustust, siis peavad institutsioonid – kui nad leiavad, et nad peavad jätma kõrvale tootmiskulud, mis sisalduvad uurimisaluse poole raamatupidamisdokumentides, ning asendama need muu hinnaga, mida loetakse mõistlikuks – tuginema tõenditele või vähemalt kaudsetele

tõenditele, mis võimaldavad näidata selle teguri olemasolu, mille alusel see kohandamine läbi viidi (15. septembri 2016. aasta kohtuotsus PT Musim Mas vs. nõukogu, T-80/14, ei avaldata, EU:T:2016:504, punkt 82).

- 68 Lõpuks tuleb ühtlasi märkida, et institutsioonidel on kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad (vt 23. septembri 2009. aasta kohtuotsus Dongguan Nanzha Leco Stationery vs. nõukogu, T-296/06, ei avaldata, EU:T:2009:347, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika). Seetõttu peab liidu kohus institutsioonide hinnanguid kontrollides piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, vaidlustatud valiku tegemise aluseks olevate asjaolude sisulist õigsust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (vt 28. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, T-35/01, EU:T:2004:317, punktid 48 ja 49 ning seal viidatud kohtupraktika, ja 4. oktoobri 2006. aasta kohtuotsus Moser Baer India vs. nõukogu, T-300/03, EU:T:2006:289, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika). See piiratud kohtulik kontroll ulatub eelkõige valikule erinevate dumpingumarginaali ja toote normaalväärtuse arvutamise meetodite vahel (vt 23. septembri 2009. aasta kohtuotsus Dongguan Nanzha Leco Stationery vs. nõukogu, T-296/06, ei avaldata, EU:T:2009:347, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 69 Nende kaalutluste alusel tuleb analüüsida, kas komisjoni keeldumine nõustumast sellega, et asjaomase toote tootmiskuludest arvatakse maha metallijäätmete väärtus, nagu seda nõudis hageja, rikkus algmääruse artikli 2 lõiget 5.
- 70 Esmalt on ilmne, et nagu nähtub eespool punktides 66 ja 67 viidatud kohtupraktikast, ei kohustanud algmääruse artikli 2 lõige 5 komisjoni nõustuma tingimusteta ja vajalikke kontrole tegemata hageja raamatupidamisdokumentides sisalduvate andmetega, mis puudutasid tootmiskulusid ja metallijäätmete väärtuse mahaarvamist.
- 71 Seda järeldust kinnitab algmääruse artikli 6 lõige 8 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 6 lõige 8), milles on märgitud, et välja arvatud algmääruse artiklis 18 (nüüd määruse 2016/1036 artikkel 18) sätestatud asjaolude puhul, tuleb uurimise käigus võimaluse piires veenduda, et huvitatud poolte esitatud informatsioon, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne (vt analoogia alusel 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punkt 32), ja seda vaatamata hageja väitele, et esiteks on kulude jagamise süsteem nimetusega „ühtne tootmiskulude süsteem“, mida ta kasutas asjaomase toote tootmiskulude arvutamiseks, üldtuntud ja tunnustatud, ja teiseks olid raamatupidamisdokumendid koostatud Taiwanis üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtete kohaselt. Esmalt on dumpinguvastase lepingu artiklis 6.6 sätestatud, et välja arvatud artiklis 6.8 toodud asjaoludel, veenduvad ametiasutused uurimise käigus, et „huvitatud poolte esitatud teave, millele nende järeldused tuginevad, vastab tõele“. See kontrollikohustus väljendab dumpinguvastaste meetmete kohaldamise kontekstis üldisemat põhimõtet, mille kohaselt peab iga instants, vaatamata tema ulatuslikule kaalutusõigusele, viima läbi täpse analüüsi ja tuginema oma hinnangus piisavatele tõenditele (vt analoogia alusel 12. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler vs. nõukogu, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 101 (ei avaldata)).
- 72 Selles kontekstis tuleb eeskätt märkida, et algmääruse artikli 6 lõikest 2 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 6 lõige 2) nähtub, et komisjoni talitused koostavad ja edastavad huvitatud pooltele küsimustiku, et saada dumpinguvastaseks uurimiseks vajalikku teavet, ja et need pooled on kohustatud esitama neile talitustele teavet, mis võimaldaks komisjonil dumpinguvastase uurimise nõuetekohaselt läbi viia (14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus EBMA vs. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punktid 50 ja 51).
- 73 Seda järeldust kinnitavad ka algmääruse artikli 16 lõiked 1 ja 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 16 lõiked 1 ja 3), mille kohaselt on komisjonil esiteks õigus korraldada kontrollkäike, et enne kõike kontrollida dumpingu ja kahju kohta esitatud teabe õigsust, ja teiseks tehakse asjaomastele

äriühingutele teatavaks, mis laadi teavet kontrollkäikude ajal kontrollida kavatsetakse ning mis laadi teavet kontrollkäikude ajal edaspidi vajatakse, kuid see ei välista siiski saadud teabega seotud üksikasjade taotlemist uurimise ajal. Sellest tuleneb eeskätt, et asjaomase ettevõtja dokumentides esinevat teavet võidakse ristkontrollida.

- 74 Nimelt, üks instrumente, mis uurimise eest vastutaval asutusel on, et täita algmääruse artikli 6 lõike 8 järgset kohustust, on kohapealsed kontrollkäigud sama määruse artikli 16 alusel, kui asutus peab seda asjasse puutuvaks. Dumpinguvastase lepingu artiklis 6.7 on sätestatud, et „[a]ntud teabe kontrollimiseks või täpsemate üksikasjade hankimiseks võivad võimuorganid vajaduse korral toimetada juurdlust teiste [liikmesriikide] territooriumil, tingimusel et nad saavad loa asjaomastelt äriühingutelt ning teavitavad asjaomase [liikmesriigi] valitsusesindajaid, ning tingimusel et asjaomane [liikmesriik] ei esita juurdluse suhtes vastuväiteid“.
- 75 Nagu Üldkohus on otsustanud, on algmääruse artikli 6 lõikes 2 sätestatud küsimustikule antud poolte vastused ning hilisem kontroll, mida komisjon võib kohapeal läbi viia, mis on sätestatud sama määruse artiklis 16, keske tähtsusega dumpinguvastase menetluse läbiviimisel (vt 30. aprilli 2015. aasta kohtuotsus VTZ jt vs. nõukogu, T-432/12, ei avaldata, EU:T:2015:248, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 76 Ühtlasi tuleb märkida, et algmääruse artikli 18 lõige 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 18 lõige 3) näeb ette, et „[h]uvitatud isiku esitatud teavet võetakse siiski arvesse ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt“. Pealegi ilmneb algmääruse artikli 18 lõigetest 3 ja 6 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 18 lõiked 3 ja 6), et teavet, mille huvitatud isikud peavad komisjonile esitama, peavad liidu institutsioonid kasutama, et teha järeldused dumpinguvastases uurimises, ja et need huvitatud isikud ei tohi asjasse puutuvat teavet esitamata jätta. Teabe vajalikkust hinnatakse igal juhtumil eraldi (14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus EBMA vs. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 52).
- 77 Lisaks, nagu liidu kohus on märkinud, on just komisjoni ülesanne uurimist teostava ametiasutusena kindlaks teha dumpingu olemasolu, kahju ning põhjuslik seos dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel. Siiski, kuna ükski algmääruse säte ei anna komisjonile pädevust kohustada huvitatud pooli osalema uurimises või esitama teavet, siis sõltub see institutsioon nende poolte vabatahtlikust koostööst, et saada vajalikku teavet (vt analoogia alusel 30. aprilli 2015. aasta kohtuotsus VTZ jt vs. nõukogu, T-432/12, ei avaldata, EU:T:2015:248, punkt 29).
- 78 Eelnevatest kaalutlustest ilmneb, et kontroll võimaldab komisjonil täita oma missiooni ja eelkõige mõista ja kontrollida, kuidas andmed on koostatud, ja üldisemalt veenduda kontrollitava ettevõtja andmete „õigsuses“, kes peab oma parimate võimaluste alusel ja ammendavalt vastama komisjoni küsimustele ega tohi välja jätta mingeid andmeid ega selgitusi, et komisjon saaks läbi viia vajalikud ristkontrollid, et kontrollida esitatud andmete täpsust ja jõuda mõistlikult õigete järeldusteni mõistliku aja jooksul ja igal juhul enne kontrolli lõppu, sest vastasel juhul ei võeta neid arvesse. Nagu menetlusse astuja on põhjendatult märkinud, on see nii eelkõige juhul, kui sarnaselt siinse asjaga on tegu arvandmetega, mida võidakse koostada erinevate hüpoteeside alusel ja mille kontrollimine on keske tähtsusega, et tagada menetluse ausus, ehkki vaidlust ei ole muu hulgas selles, et hageja oli deklareerinud väikese kasumi [*konfidentsiaalne*]¹ asjaomase toote müügilt riigi piires.
- 79 Viimases küsimuses tuleb täpsemalt märkida, et nagu mainiti ka eespool punktides 54 ja 55, siis algmääruse artikli 2 lõike 4 esimese lõigu kohaselt võib asjaomase toote müüki ekspordiriigi siseturul madalama hinnaga kui (püsivad ja muutuvad) tootmiskulud ühiku kohta, millele on liidetud müügi-,

¹ Konfidentsiaalsed andmed kustutatud.

üld- ja halduskulud, teatud tingimustel lugeda tavapärase kaubandustegevuse väliseks. Tavapärase kaubandustegevuse mõiste eesmärk on jätta normaalväärtuse määramisest välja olukorrad, milles müügitehingud siseturul ei ole toimunud tavapärastes kaubandustingimustes, eelkõige juhul, kui toode on müüdud alla tootmishinna (vt 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 80 Siseturul toimunud müügi kasumlikkuse kontroll on seega keskse tähtsusega dumpinguvastases uurimises. Dumpinguvastases küsimustikus on selleks nimelt kaks jaotist, mille pealkiri on vastavalt „Tootmiskulud“ (jaotis F) ja „Kasumlikkus“ (jaotis G). Kohapealne kontroll võimaldab komisjonil teha muid kontrolle pärast kontrollitavalt ettevõtjalt vahepealsel ajal saadud vastuseid.
- 81 Komisjoni sõnul ilmnes uurimisest, et hageja kasutatud raamatupidamistehnika, et kirjendada kõnealust metallijäätmete mahaarvamise väärtust, võimaldas esiteks maha arvata materiaalse kahju, mis tekkis tootmisprotsessis, ja teiseks materiaalse kahju selle osa, mis muudeti metallijäätmeteks, mis kokkuvõttes viis nende kahekordse mahaarvamiseni tootmiskuludest. Ehkki hageja üritas kohapealse kontrolli käigus selgitada oma kulude arvestamise süsteemi, siis alles pärast esialgseid järeldusi esitatud 20. aprilli 2015. aasta märkustes selgitas ta, et tema analüütilises raamatupidamissüsteemis on metallijäätmete kahjum osa üldtootmiskuludest, mistõttu need ei ole osa tootmiskuludest.
- 82 Komisjon väidab sellega seoses, et hageja kasutatud väga eripärane kulude jaotamise meetod – mis tugineb „tootmiskuludele“, kuna see mõjutab hageja enda selgituste kohaselt ühiku tootmiskahjumit konverteerimiskulude erinevate elementidega seoses, näiteks tööjõukulud, amortisatsioon, elektrikulud või muud konverteerimiskulud – toob kaasa selle, et hästi määratletud tootmiskuludega seotud andmed segatakse üldkulusid puudutavate üldiste andmetega, millest tuleneb oht, et tootmiskahjumit arvestatakse kaks korda maha ning sellega kaasnevaid kulusid vähendatakse kunstlikult, ning see ei võimalda täpselt kontrollida, kas tootmise ja müügiga seotud kulusid on mõistlikult raamatupidamisdokumentides kajastatud.
- 83 Lisaks märgib komisjon, et hageja väite, mille kohaselt tootmiskulusid tuleb madalamaks arvestada metallijäätmete mahaarvamise tõttu, tõele vastavuse kontrollimisel tekkisid muud probleemid. Esiteks, nagu märgiti ka ajutise määruse põhjenduses 76, mille järeldusi kinnitati vaidlustatud määruse põhjenduses 62, märgib komisjon, et ta ei saanud arvesse võtta andmeid, mis puudutasid arvestatava koguse kuumvaltsitud lehtmaterjali ostuhinda, mille hageja oli ostnud oma seotud tarnijalt LISCO-lt, kuna need hinnad ei olnud kujunenud täieliku konkurentsi põhimõtte kohaselt; hageja ei ole seda järeldust aga kahtluse alla seadnud. Teiseks, eelkõige nagu on märgitud vaidlustatud määruse põhjenduses 61, ei esitanud hageja kordagi haldusmenetluse ajal usaldusväärseid ja täpseid andmeid kuumvaltsitud lehtmaterjali tegelike ostetud koguste kohta, mida asjaomase toote valmistamisprotsessis kasutati, vaid ta viitas oma raamatupidamismeetoditele, ehkki vaidlust ei ole selles, et ta ühtlasi müüb kuumvaltsitud lehtmaterjali, mida seega ei kasutata ainult selles tootmisprotsessis.
- 84 Sellega seoses kinnitab komisjon esiteks, et tootmiskulude tabel, mis on esitatud dumpinguvastasele küsimustikule antud hageja vastuse 54. dokumendis, ei näita kuumvaltsitud lehtmaterjali „kogust“ tervikuna, mida „osteti ja kasutati“ asjaomase toote valmistamise protsessis, samas kui hageja ühtlasi müüb kuumvaltsitud lehtmaterjali.
- 85 Komisjon kinnitab teiseks, et asjaomase toote tootmiskulude parandatud tabel – mille hageja esitas pärast kohapealset kontrolli 17. novembril 2014 vastusena selle kontrolli alguses esitatud taotlusele esitada teave LISCO-lt ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali kogused, kuna eelkõige asjaomase toote tootmiskulude esialgne tabel ei eristanud LISCO-lt ostetud lehtmaterjalist valmistatud toote tootmiskulusid ja äriühingu sees toodetud lehtmaterjalist valmistatud toote tootmiskulusid, ja kuna teiseks hageja ei olnud eraldi deklareerinud kuumvaltsitud lehtmaterjali tootmiskulusid ja asjaomase toote tootmiskulusid, mis oli valmistatud kuumvaltsitud lehtmaterjalist – käsitles üksnes ostetud lehtmaterjali „soetamisväärtust“, mitte aga selle kogust, nagu oli küsitud.

- 86 Komisjon kinnitab kolmandaks, et tootmiskulude teises parandatud tabelis, mille hageja esitas 21. novembril 2014 pärast kohapealset kontrolli, mille käigus komisjon oli palunud hagejal näidata dumpinguvastase küsimustiku vastusele lisatud 54. dokumendi tabelis see koht, kus on esitatud andmed kuumvaltsitud lehtmaterjali tegeliku koguse kohta, mida „osteti ja kasutati asjaomase toote valmistamiseks“, selgitades, et ta pidi asendama lehtmaterjali ostu puudutavad andmed sisemist tootmist puudutavate andmetega, olid ühiku tootmishinnad madalamad sellest, mis olid esitatud dumpinguvastases küsimustikus ja mida kohapeal kontrolliti, ning mida järelikult ei saanud kasutada, kuna neid ei olnud enam võimalik kontrollida.
- 87 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja ei vaidle vastu asjaolule, et ta ei esitanud kordagi kuumvaltsitud lehtmaterjali täpset kogust, mis oli ostetud seotud tarnijalt LISCO-lt ja mida kasutati nimelt asjaomase toote valmistamiseks.
- 88 Nagu märgiti eespool punktis 78 ja isegi kui hageja oleks õigel ajal esitanud kõik vajalikud selgitused kulude jagamise meetodi kohta, mida ta kasutas, ja isegi kui seda meetodit võiks lugeda üldiselt tunnustatud ja tuntud meetodiks, oli komisjonil igal juhul õigus nõuda hagejalt, et see esitaks kõik olulised andmed, mida ta luges vajalikuks, et mõista kõnealuste andmete koostamise meetodit ja kontrollida taotletud metallijäätmete mahaarvamise õigsust, ning täpsemalt teavet, mis puudutas kõiki kuumvaltsitud lehtmaterjali koguseid, mida oli kasutatud konkreetselt asjaomase toote valmistamiseks ja mis oli peamine tegur, mis mõjutas asjaomase toote tootmiskulu, ilma milleta väärtusena väljendatud andmeid ei saanud ristkontrollida ja oli võimatu müüki õigesti kohandada. Nimelt, nagu komisjon ja menetlusse astuja põhjendatult väidavad ja nagu ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 61, peab raamatupidamisdokumentides väärtusena väljendatud andmeid saama nii palju kui võimalik kontrollida usaldusväärsete kvantitatiivsete andmete alusel, et veenduda, et raamatupidamisdokumendid annavad usaldusväärse pildi ettevõtte olukorrast, ja et siinses asjas saaks kontrollida, kas hageja kasutatud kulude jagamise meetod oli õige.
- 89 Hageja esitatud argumentidega, et põhjendada, miks ta ei esitanud andmeid selle kohta, kui palju täpselt osteti konkreetselt asjaomase toote valmistamiseks kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali, ei saa nõustuda.
- 90 Esmalt, vastupidi hageja väitele oli dumpinguvastase küsimustiku jaotise F „Tootmiskulud“ punkti 2 „Tootmisprotsess ja uurimise esemeks oleva toote tootmiskulud“ lõikes 6 nõutud teavet, mis puudutab „uurimise esemeks oleva toote valmistamiseks kasutatud ostetud tooraine täielikku“ kogust, samas kui – nagu ilmneb allpool punktist 102 – hageja esitas selle alusel 56. dokumendi, mis puudutas kuumvaltsitud lehtmaterjali tarbitud kogust seoses kõigi toodetega, mis sellest lehtmaterjalist valmistati, ilma et ta oleks piirdunud üksnes asjaomase toote valmistamiseks kasutatud lehtmaterjaliga.
- 91 Lisaks, nagu eespool punktis 85 märgiti, kuna hageja pani 54. dokumendi samasse tabelisse (mis oli esitatud dumpinguvastase küsimustiku vastuses) asjaomase toote tootmiskulu, mida ta valmistas „ettevõttesiseselt“ toodetud kuumvaltsitud lehtmaterjalist, ja asjaomase toote tootmiskulu, mida ta valmistas „ostetud“ kuumvaltsitud lehtmaterjalist, ja kuna ta ei deklareerinud eraldi kuumvaltsitud lehtmaterjali tootmiskulu ja asjaomase toote tootmiskulu, mis oli selle põhjal toodetud, siis võis komisjon ilma ilmset hindamisviga tegemata järeldada, et tal oli võimatu kontrollida, kas kõik kulud olid usaldusväärselt kajastatud deklareeritud tootmiskulu hulgas, ja et erilist tähelepanu tuli pöörata kulude täpsele jaotusele, kasutades tarbitud koguseid puudutavaid andmeid.
- 92 Vastupidi hageja väidetele ei toonud esialgsetes järeldustes ja ajutise määruse põhjenduses 76 esitatud asjaolu, et arvestades olemasolevaid seoseid hageja ja tema tarnija LISCO vahel, pidi komisjon asjaomase toote tootmiskulu kindlaksmääramiseks asendama LISCO-lt ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali ostukulu sisesi toodetud kuumvaltsitud lehtmaterjali tootmiskuluga, sugugi kaasa seda, et hageja ei pidanud esitama komisjoni otsese nõudmise peale kogu vajalikku ja usaldusväärset teavet kuumvaltsitud lehtmaterjali koguse kohta, mida osteti ja kasutati asjaomase toote valmistamisel.

- 93 Nimelt pidi komisjon ilma sellise teabeta tuginema kuumvaltsitud lehtmaterjali koguste suhtarvule, sõltumata nende kasutusotstarbest, et hinnata taotletud metallijäätmete mahaarvamist ja asendada LISCO-lt ostetud teadmata kogused, mis olid mõeldud konkreetsetl asjaomase toote valmistamiseks. Lisaks tähendas LISCO-lt ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali ostukulu asendamine seda, et tuli teada kõnealuse lehtmaterjali täpset kogust, kuivõrd tootmise kulu äriühingu sees kohaldati sellele kogusele. Lõpuks, nagu jällegi komisjon on põhjendatult märkinud, siis kuna kuumvaltsitud lehtmaterjalist külmaltsitud lehttoote valmistamise protsess on sama, sõltumata sellest, kas kuumvaltsitud lehtmaterjal oli ostetud või toodetud äriühingu sees, ja kuna seetõttu peaks kulude/metallijäätmete suhe samuti olema mõlemal juhul identne, siis on keskse tähtsusega omada andmeid ostetud lehtmaterjali koguse kohta, et kontrollida, et need kaks tootmisprotsessi viivad sama tulemuseni, ning järelikult kinnitada andmeid, mis käsitlesid äriühingu sees toodetud kuumvaltsitud lehtmaterjali kogust.
- 94 Lisaks, hageja argument, mille ta esitas vastusena Üldkohtu kirjalikule küsimusele ja kohtuistungil ajal ning mille kohaselt nimelt oleks asjaomase toote valmistamise tarvis ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali täpset kogust puudutavate andmete otsimine tähendanud ebaproportsionaalset töömahtu olukorras, kui komisjon ei nõudnud seda, ja mille kohaselt võis ta õiguspäraselt järeldada, et need andmed ei olnud enam vajalikud, tuleb samuti tagasi lükata, olgu kas või seetõttu, et esiteks ei väljendanud komisjon kordagi mingitki kavatsust loobuda nende andmete saamisest, ja kuna teiseks ei olnud hageja piisavalt hoolas, et küsida sellelt institutsioonilt, kas tegelikult oli viimane ka loobunud nõutud teabest. Nagu komisjon jällegi põhjendatult sedastas, ei loobunud ta pärast kontrolli 9. veebruaril 2015 koostatud täiendavas küsimustikus nende andmete nõudmisest pelgalt seetõttu, et see küsimustik puudutas üksnes eksportmüüki ega omanud mingit mõju kõnealusele informatsiooninõudele.
- 95 Komisjon väidab, et kuna ta ei saanud seetõttu kontrollida, kas metallijäätmete mahaarvamine oli täpne, sest puudus täielik ja usaldusväärne teave koguste kohta, mida ta oli küsinud, siis selleks, et nõuetekohaselt täita oma ülesannet kontrollida hageja esitatud teabe täpsust vastavalt eelkõige algmääruse artikli 6 lõike 8 nõuetele, arvutas ta konkreetsetl hageja esitatud andmete ja selgituste põhjal ringlusse võetavate metallijäätmete koguse, mis tekkis asjaomase toote valmistamise käigus, arvutades esiteks asjaomase toote kogusumma, mis valmistati ostetud või äriühingu sees toodetud kuumvaltsitud lehtmaterjalist asjaomase toote kolme kategooria jaoks, mis moodustab 87,5% tootmiskogusest. Komisjoni selgitustest nähtub, et asjaomase toote tootmisprotsessis tegelikult kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali kogus arvutati nii, et asjaomase toote tootmisprotsessiks ostetud ja kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali koguväärtus, nagu hageja on ise selle märkinud dumpinguvastase küsimustiku vastuse 54. dokumendis, jagatakse uurimisperioodi kaalutud keskmise hinnaga. Võrdlus nende kahe arvu vahel näitas komisjoni sõnul, et tarbitud kuumvaltsitud lehtmaterjali kogus oli peaaegu võrdne asjaomase toote valmistatud kogusega, kusjuures see järeldus kehtib nii ostetud kui ka äriühingu sees toodetud lehtmaterjali kohta. Esialgse määruse põhjenduses 77 ja esialgsete järelduste lisas 2 selgitati järeldust, et esitatud andmeid arvestades oli nõutud metallijäätmete mahaarvamine juba toimunud ja et seetõttu ei saanud sellega teist korda nõustuda, kuna vastasel juhul arvataks asjaomase toote erinevate tüüpide tootmiskulud kõnealusest summast maha kaks korda.
- 96 Oma märkustes esialgsete järelduste kohta vaidles hageja neile järeldustele vastu, selgitades esimest korda, et metallijäätmete kahjum, st metallijäätmeteks töödeldud kuumvaltsitud lehtmaterjali väärtus, arvestati nii, et need olid osa üldtootmiskuludest, ning esitas kolmanda versiooni tootmiskulude tabelist, millest ilmnes metallijäätmete kahjum eraldi tulbas, tõstes teatud üldkulud üle sellesse uude tulpa. Vaidlustatud määruse põhjendusest 60 ilmneb, et hageja selgituste kohaselt koosneb tootmiskahjum lõpptootes kasutamata materjalide maksumuse ja tootmiskahjumiga seotud üldtootmiskulude summast.

- 97 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et need selgitused hageja tootmiskulude jagamise meetodi kohta esitati esimest korda alles vastuses esialgsetele järeldustele, sõltumata isegi asjaolust, kas see meetod on „üldtuntud ja laialdaselt tunnustatud“ ja kas kõnealused raamatupidamisdokumendid on koostatud „kooskõlas asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega“ vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 5 esimesele lõigule (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 5 esimene lõik). Kuid hageja peab esitama komisjonile juba alates menetluse algusest ja oma parimate võimaluste kohaselt kogu teabe, mis on vajalik kõnealuse meetodi mõistmiseks, et mitte ohustada dumpinguvastase menetluse nõuetekohast läbiviimist ja võimaldada komisjonil viia aegsasti läbi vajalikud kontrollid.
- 98 Teiseks märkis komisjon pärast esialgseid järeldusi esitatud andmeid analüüsides, et üldtootmiskulude mahaarvamise deklareeritud summa uues tabelis võrdus deklareeritud kahjumi kogusummaga, kusjuures kulude mahaarvamise eesmärgil deklareeritud metallijäätmete väärtus, st summas [konfidentsiaalne] uusi Taiwani dollareid (TWD), oli tegelikult kõrgem kui tootmiskahjumisse arvatud tooraine väärtus, st metallijäätmete kahjum, mille summa oli [konfidentsiaalne] TWD.
- 99 Tuleb märkida, et komisjonile kättesaadavate andmete ja selgituste alusel ei ilmne, et selle institutsiooni hinnangutes, mis on kokku võetud eespool punktides 95–98, oleks tehtud ilmne viga, mistõttu komisjon võis ilmset viga tegemata järeldada, et esialgsete järelduste kohta esitatud märkustes toodud andmed olid esitatud hiline misega ja olid ühtlasi ebausaldusväärsed.
- 100 Lisaks ja igal juhul – nagu märgiti eeskätt eespool punktides 83–87 – ei esitanud hageja ei esialgsete järelduste kohta esitatud märkustes ega lõplike järelduste kohta esitatud märkustes otseselt täpset teavet, mida oli nõutud kuumvaltsitud lehtmaterjali tegelike koguste kohta, mida oli ostetud ja kasutatud asjaomase toote valmistamiseks, vaatamata sellele, et komisjon oli selle kohta esitanud sõnaselge nõudmise alates kohapealse kontrolli algusest, ja vaatamata asjaolule, et vastupidi hageja väidetele oli komisjon teda hoiatanud kontrollikäigu esimesel päeval nende andmete esitamata jätmise tagajärgedest.
- 101 Samuti tuleb tagasi lükata hageja argument, et ta esitas kogu vajaliku teabe, et komisjon saaks ise piisava täpsusega kindlaks määrata kuumvaltsitud lehtmaterjali koguse, mida osteti ja kasutati konkreetselt asjaomase toote valmistamiseks.
- 102 Nimelt, vastupidi repliigis esitatud kinnitustele ei sisalda ei küsimustiku vastusele lisatud 56. dokument, mis annab teavet ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali terve koguse kohta, ega 6. dokumendis olev tabel „Müügi kohandamine“, mis pärines kontrollist, andmeid kuumvaltsitud lehtmaterjali koguse kohta, mida „kasutati asjaomase toote valmistamisel“, ehkki eelkõige ei ole vaidlust selles, et hageja valmistab peale asjaomase toote ka muid tooteid ja eelkõige kuumvaltsitud lehtmaterjali (19 000 tonni oma siseturul) ja kasutab kuumvaltsitud „rullterast“, et valmistada kuumvaltsitud „valget“ lehtmaterjali, st „rullterast“, mis on lõõmutatud ja peitsitud. Sellega seoses märgib menetlusse astuja põhjendatult, et hageja esitatud andmetest ja eeskätt pärast kontrolli esitatud 10. dokumendist nähtub, et hageja tootis uurimisperioodil 200 000 tonni kuumvaltsitud „valget“ lehtmaterjali, mis on oluline kogus, võrreldes toodetud külmaltsitud roostevaba lehtmaterjali kogusega (550 000 tonni).
- 103 Esimest korda alles repliigis esitatud selgitus, et LISCO-lt ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjal on „rullteras“, nagu on märgitud dumpinguvastase küsimustiku vastusele lisatud 56. dokumendis, st pooltoode, mille teatud lõpptooted, mis müüdi ja mida ei kasutatud ära asjaomase toote valmistamise käigus, kanti 6. dokumendi tabelisse „Müügi kohandamine“ (mis pärines kontrollist), mistõttu kõik muu „rullteras“ tarbiti asjaomase toote valmistamiseks, tuleb igal juhul tagasi lükata, kuna see on hiline misega esitatud, sest komisjon ei saanud enam kontrollida selles esitatud andmete õigsust, ehkki miski ei takistanud hagejal esitada neid täpsustusi eeskätt vastusena esialgsetele järeldustele või lõplikele järeldustele ja komisjoni korduvatele taotlustele saada täpseid andmeid erinevate kuumvaltsitud lehtmaterjalide kohta, mida asjaomase toote valmistamisel kasutati. Sellele lisab komisjon, et dumpinguvastase küsimustiku vastusele lisatud 56. dokumendi tabelitest ei ilmne „rullterase“ müük, kuna reas „Müük“ on 2013. aasta nelja kvartali kohta esitatud number 0; kusjuures

seda järeldust ei saa muuta pelk eespool viidatud 6. dokumendi tabeli parandamine; ja et kui kõrvutada hageja poolt uurimisperioodil tarbitud kuumvaltsitud lehtmaterjali tervet kogust puudutavaid andmeid, mis on esitatud eespool mainitud 56. dokumendi tabelis ([*konfidentsiaalne*] TWD), ja eespool mainitud 54. dokumendis deklareeritud andmeid kuumvaltsitud lehtmaterjali tarbimise kohta ([*konfidentsiaalne*] TWD), siis on esimeses märgitud tarbimine selgelt kõrgem teises märgitud tarbimisest, mis tähendab, et kuumvaltsitud lehtmaterjali ei tarbitud üksnes asjaomase toote valmistamiseks, ja põhjendas veelgi enam seda, et komisjon küsis teavet tarbitud koguste kohta, et kontrollida hageja esitatud andmete õigsust.

- 104 Tuleb järeldada, et ei ilmne, et komisjon oleks teinud ilmse hindamisvea, kui ta andis need hinnangud talle kättesaadavate selgituste alusel.
- 105 Eelnevatest kaalutlustest ilmneb igal juhul, et ehkki hageja esitas täiendavaid andmeid isegi pärast kohapealset kontrolli ja muid täiendavaid andmeid pärast esialgse määruse vastuvõtmist, ei esitanud ta kordagi asjaomase toote valmistamiseks kasutatud kuumvaltsitud lehtmaterjali täpset kogust, mida komisjon võis lugeda hädavajalikuks, et täita oma kontrolliülesannet, eelkõige kuivõrd taotletud metallijäätmete mahaarvamise küsimus on seotud kuumvaltsitud lehtmaterjali kogusega, mida kasutati asjaomase toote valmistamiseks. Kõnealuse teabe esitamisest keeldumiseks piirdub hageja kinnitusega, et see ei olnud vajalik, kuna komisjon võis ise arvutada selle koguse olemasoleva teabe põhjal.
- 106 Kuid algmääruse artikli 6 lõiget 2 ei saa tõlgendada nii, et sellega lubatakse huvitatud pooltel jätta oma dumpinguvastase küsimustiku vastustes kohe esitamata kogu teave koos kõigi selleks vajalike selgitustega, et komisjon saaks täita oma ülesannet kontrollida esitatud teabe õigsust nii kasutatud toodete kogusega seoses kui ka seoses meetodiga, kuidas kulud jagatakse kasutatud väärtustesse; ning et sellega lubatakse avaldada need andmed või selgitused alles uurimise jätkudes (vt selle kohta 22. mai 2014. aasta kohtuotsus Guangdong Kito Ceramics jt vs. nõukogu, T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 61).
- 107 Eespool punktis 77 viidatud kohtupraktikast tuleneb, et kuigi algmääruse raames on komisjoni ülesanne uurimist teostava ametiasutusena kindlaks teha, kas dumpinguvastases menetluses uuritava toote puhul on tegemist dumpinguga ning kas see põhjustab liidus vabasse ringlusse laskmise korral kahju, ning seega ei tohi see institutsioon selles kontekstis panna poolele tõendamiskoormist, mis sellega seoses on pandud temale, ei anna algmäärus komisjonile sellegipoolest mingit uurimisõigust, mis võimaldaks tal sundida kaebuses käsitletud tootjaid või eksportijaid andmeid esitama. Neid asjaolusid arvestades sõltub komisjon vabatahtlikust koostööst, mida teevad huvitatud isikud, esitades talle ettenähtud tähtaegade jooksul vajalikkude teavet. Neil asjaoludel on dumpinguvastase menetluse kulgemiseks keskse tähtsusega nende poolte vastused algmääruse artikli 6 lõikes 2 toodud küsimustikule ning sama määruse artiklis 16 ette nähtud hilisem kontroll, mida komisjon võib kohapeal läbi viia. Oht, et uurimisega hõlmatud ettevõtjate koostöö puudumisel võtavad institutsioonid arvesse muid andmeid kui küsimustikule esitatud vastuses esitatud andmed, on dumpinguvastasele menetlusele omane ning selle eesmärk on innustada nende ettevõtjate lojaalset ja hoolsat koostööd (30. aprilli 2015. aasta kohtuotsus VTZ jt vs. nõukogu, T-432/12, ei avaldata, EU:T:2015:248, punkt 29).
- 108 Liidu kohus peab küll veenduma, et institutsioonid võtsid arvesse kõiki asjasse puutuvaid asjaolusid ja hindasid toimikumaterjale nõutud hoolsusega, et oleks võimalik järeldada, et normaalväärtus on kindlaks määratud põhjendatud viisil (vt 10. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP vs. nõukogu, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 41 et seal viidatud kohtupraktika).
- 109 Siiski ei ole komisjon rakendanud algmääruse artikli 18 lõiget 1 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 18 lõiget 1), vaid piirdus sellega, et ta lükkas tagasi dumpinguvastasele küsimustikule antud hageja vastuse need osad, mille õigsust ta ei saanud hageja selgituste alusel mõistliku aja jooksul kontrollida. Neil asjaoludel võis komisjon ilma ilmset hindamisviga tegemata järeldada, et kõnealustes andmetes on vastuolud ja lüngad ning et vaatamata hoolsusele, mida ta nende andmete analüüsil üles näitas, jäi

püsima kahtlus nende usaldusväärsuse kohta, mistõttu juhtumi asjaolusid arvestades võis ta õiguspäraselt keelduda rahuldumast taotlust arvata asjaomase toote tootmiskulust maha metallijäätmete väärtus.

- 110 Lõpuks tuleb lisada, et nagu ilmneb eelnevatest kaalutlustest, ei ole hageja esitanud piisavalt andmeid, et kõigutada vaidlustatud määruses esitatud hinnangute usutavust seoses keeldumisega arvata asjaomase toote tootmiskulust maha metallijäätmete väärtus. Kuid sellised tõendid on nõutavad, et tõendada, et liidu institutsioon on teinud ilmse hindamisvea, mis põhjendab akti tühistamist (vt analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus *Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper vs. nõukogu*, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 62).
- 111 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et komisjon võis ilmset hindamisviga ja algmääruse artikli 2 lõike 5 tõlgendamisviga tegemata lükata tagasi taotluse arvata asjaomase toote tootmiskulust maha ringlussevõetud metallijäätmete väärtus, kuna ta ei saanud täpselt kontrollida, kas asjaomase toote valmistamise ja müügiga seotud kulud olid nõuetekohaselt kajastatud raamatupidamisdokumentides. Osas, milles hageja väidab, et algmääruse artikli 2 lõike 5 rikkumine toob kaasa ka algmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumise, tuleb ka see etteheide tagasi lükata.
- 112 Mis puudutab kolmandaks hageja etteheidet, et komisjon on võimu kuritarvitanud, kuna ta ei nõustunud asjaomase toote tootmiskulust maha arvama ringlussevõetud metallijäätmete väärtust, siis tuleb märkida, et aktis on võimu kuritarvitamisega tegu üksnes siis, kui objektiivsete, asjakohaste ja kokkulangevate tõendite põhjal selgub, et akt on vastu võetud eranditult või vähemalt määravalt muude eesmärkide saavutamiseks kui need, mida toodi esile, või aluslepingus asjaomase juhtumi lahendamiseks spetsiaalselt ette nähtud menetluse vältimiseks (14. juuli 2006. aasta kohtuotsus *Endesa vs. komisjon*, T-417/05, EU:T:2006:219, punkt 258). Kuid eelnevatest kaalutlustest nähtub mitte üksnes see, et komisjon ei ole mahaarvamise taotluse rahuldumata jätmisel õigusnormi rikkunud ega fakte ilmselgelt valesti hinnanud, vaid ka see, et hageja ei ole selgitanud oma väidet võimu väidetava kuritarvitamise kohta ega kinnitanud seda ühegi konkreetse tõendiga.
- 113 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud algmääruse artikli 2 lõikeid 1 ja 2

- 114 Hageja väidab, et tema asjaomase toote müük oma sõltumatule kliendile [*konfidentsiaalne*], kes on samuti asjaomase toote turustaja, mahus 120 000 tonni uurimisperioodi vältel ei olnud suunatud ekspordiks ja ta ei teadnud selle lõplikku sihtkohta, ning see oli riigisisene müük, mida komisjon oleks pidanud algmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 2 alusel normaalväärtuse tuvastamisel arvesse võtma.
- 115 Hageja sõnul rikkus komisjon algmääruse artikli 2 lõiget 1, kui ta keeldus ilma piisava põhjenduseta normaalväärtuse määramiseks arvesse võtmast asjaomase toote müüki tema sõltumatule kliendile Taiwanis, mis toimus tavapärase kaubandustegevuse raames.
- 116 Komisjon rikkus ka algmääruse artikli 2 lõiget 2, kuna ta ei võtnud arvesse selle sätte sõnastust, jättes kõnealuse müügi tähelepanuta pelgalt seetõttu, et sõltumatu klient ekspordis toote pärast müüki. Nimelt, isegi kui oletada, et vaidlustatud määruse põhjendust 59 võib mõista nii, et selle tema sõltumatule riigisisesele kliendile toimunud müügi arvestamata jätmine tugineb pelgalt järeldusele, et asjaomaseid tooteid hiljem eksporditi, on selline kriteerium vastuolus algmääruse artikli 2 lõikega 2, mille kohaselt komisjon oleks pidanud tõendama, et hagejal oli „kavatsus“ mitte suunata see müük sisetarbimiseks. Hageja sõnul oli kõnealune müük suunatud sõltumatule riigisisesele turustajale ning tal ei olnud mingeid vahendeid, et kontrollida, kas see müüdnud toode hiljem eksporditakse.

- 117 Hageja väidab sellega seoses, et algmääruse ingliskeelse redaktsiooni artikli 2 lõikes 2 kasutatud sõna „intended“ viitab müüja kavatsusele hetkel, kui müügitehing tehakse või kui ta räägib läbi ja määrab kindlaks müügihinna sõltuvalt toote sihtotstarbest. Hageja sõnul võib eeldada kavatsust suunata müük siseturule, kui toode müüakse sõltumatule kliendile siseturul, ilma et müüjal oleks konkreetne kavatus, või ilma, et esineks väljavaade ekspordiks, või kui müüja ei tea, et müüdüd toode eksporditakse. Müüja kavatus või vähemalt subjektiivne teadlikkus müügi hetkel hilisemast ekspordist on samuti WTO kohtupraktikas asjasse puutuv kriteerium.
- 118 See tõlgendus, mis tugineb objektiivselt kontrollitavatele teguritele, on samuti kooskõlas algmääruse toimimise keskse loogikaga, mille eesmärk on määrata kindlaks tegelikud hinnaerinevused riigisisese müügi ja ekspordimüügi vahel.
- 119 Mis puudutab konkreetsemalt „väljavaate“ või „ootuse“ kriteeriumi, siis seda kasutatakse eelkõige ekspordisubsiidiumide olemasolu hindamisel nii WTO õiguses kui ka liidu õigusnormides. Määramaks kindlaks, kas toote müük kujutab endast ekspordimüüki või mitte, lähtutakse sarnasest loogikast, mida võib objektiivselt kontrollida, eelkõige lähtuvalt sellest, kas müük sõltumatule kliendile siseturul on seotud tegeliku või ootuspärase impordiga või mitte. Sellega seoses ei saa hageja ekspordisoodustuse poliitika olemasolust järeldada, et ta eeldas asjaolu, et vaidlusalune müük äriühingule [*konfidentsiaalne*] eksporditakse edasi, kuivõrd see ekspordisoodustuse poliitika nimetusega „soodustus hilisemaks tootmiseks/ekspordiks“ ei käsitle asjaomast toodet, kuna see ei puuduta asjaomase toote pelka edasimüüki, ega ole seega siin asjasse puutuv, vaid see julgustas selle toote ekspordi pärast töötlemist. Lisaks ei tea hageja, kas ja mis viisil on sellise soodustuse saanud müük edasi müüdüd ükskõik millisel turul. Siinsed asjaolud ei tähenda, et hageja oleks pidanud eeldama fakti, et tema ekspordisoodustust kasutatakse toodete ostmiseks, mis lõpuks samasugustena eksporditakse, olles seega vastuolus tema enda soodustuspoliitikaga.
- 120 Mis puudutab „teadlikkuse“ kriteeriumi, siis väidab hageja, et komisjoni praktikast ilmneb, et see institutsioon kasutab nimetatud kriteeriumi, et tuvastada algmääruse artikli 2 lõike 8 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõige 8) tähenduses ekspordimüüki, ehkki sõna „intended“ ei esine selles sättes, mistõttu see kriteerium võib veelgi enam olla asjasse puutuv sisetarbimiseks mõeldud müügi korral. Nimetatud teadlikkust võib tõendada objektiivsete kriteeriumide alusel sõltuvalt juhtumi faktilisest asjaoludest. Käesoleval juhul ei ole vaidlust selles, et hageja ei teadnud, et tooted, mille ta kõnealusele ostjale müüs, eksporditakse, mis selgitab samuti, et ta esitas müügi eest arve [*konfidentsiaalne*], võttes arvesse käibemaksu määras 5%, mitte aga käibemaksu 0%, mida kohaldatakse ekspordimüügile.
- 121 Lõpuks võimaldab komisjoni tõlgendus määrata tootjale ettearvamatuid dumpinguvastaseid tollimakse, sõltumata selle tootja hinnapoliitikast, see läheb aga vastuollu algmääruse ja WTO õigusega taotletud ootuspärasuse üldise eesmärgiga.
- 122 Kuna komisjon on vaidlustatud määruse põhjenduses 56 märkinud, et „müügi lõppsihtkoha mitteteadmine ei muuda midagi“, ja kuna ta ei väielnud vastu, et hageja ei olnud müügihetkel teadlik tema sõltumatu kliendi poolt müüdüd toote müügi lõppsihtkohast, siis rikkus komisjon algmääruse artikli 2 lõiget 2, kuna ta keeldus kõnealust müüki normaalväärtuse määramisel arvesse võtmast.
- 123 Komisjon ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 124 Esmalt tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 1 kohaselt võetakse asjaomase toote normaalväärtuse aluseks tavaliselt „ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärasel kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad“, ja et sama artikli lõike 2 kohaselt kasutatakse „sisetarbimiseks ettenähtud“ samasuguse toote müüki normaalväärtuse määramisel tavaliselt siis, kui kõnealuse müügi maht moodustab vähemalt 5% liitu suunatud vaatlusaluse toote müügi mahust.

- 125 Nagu märgiti eespool punktis 53, on mõiste „tavapärase kaubandustegevus“ eesmärk tagada, et normaalväärtus vastaks nii palju kui võimalik samasuguse toote normaalväärtusele eksportija siseturul. Kui müük toimub tingimustel, mis ei vasta samasuguse toote müügi osas valitsevale kaubanduspraktikale sellel turul dumpingu esinemise tuvastamise seisukohast asjakohasel hetkel, ei kujuta see endast sobivat lähteteavet, mille põhjal saaks määrata kindlaks samasuguse toote normaalväärtuse sellel turul (1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 28).
- 126 Hageja väidab sisuliselt, et komisjon rikkus algmääruse artikli 2 lõikeid 1 ja 2, kui ta järeldas ilma piisava põhjendusega, et teatud asjaomase toote müük sõltumatutele ostjatele, mis toimus eksportivas riigis tavapärase kaubandustegevuse käigus, tuleb normaalväärtuse määramisel kõrvale jätta pelgalt seetõttu, et kõnealused tooted hiljem eksporditi. Arvestades eeskätt algmääruse artikli 2 lõike 2 sõnastust, milles on märgitud, et ekspordiriigis „[s]isetarbimiseks ettenähtud“ asjaomase toote müüki kasutatakse normaalväärtuse määramisel, siis oleks komisjon saanud selle müügi normaalväärtuse määramisel õiguspäraselt kõrvale jätta üksnes pärast seda, kui ta tuvastaks, et müüja oli müügi hetkel teadlik asjaomase toote ekspordist või eeldas, et ostja müüb need edasi ekspordiks.
- 127 Mis puudutab liidu õiguse sätete tõlgendamist, siis väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb arvesse võtta mitte üksnes nende sõnastust, vaid ka konteksti ja nende õigusnormide eesmärgi, mille hulka nad kuuluvad (19. septembri 2000. aasta kohtuotsus *Saksamaa vs. komisjon*, C-156/98, EU:C:2000:467, punkt 50; 25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus *eDate Advertising jt*, C-509/09 ja C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 54, ning 26. juuli 2017. aasta kohtuotsus *Jafari*, C-646/16, EU:C:2017:586, punkt 73).
- 128 Mis puudutab täpsemalt liidu õigusnormide sõnastust, siis väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa ühes keeleversioonis kasutatud sõnastus olla selle sätte tõlgendamise ainus alus ja sellele keeleversioonile ei saa tõlgendamisel anda eelist muude keeleversioonide ees. Liidu õigusnorme tuleb nimelt tõlgendada ja kohaldada ühetaoliselt, arvestades liidu kõigis keeltes kehtivaid versioone. Kui liidu õigusakti keeleversioonides on erinevusi, tuleb sätte tõlgendamisel lähtuda selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärkidest, mille osa säte on (vt 1. märtsi 2016. aasta kohtuotsus *Alo ja Osso*, C-443/14 ja C-444/14, EU:C:2016:127, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 129 Esiteks tuleb märkida, et siinses asjas on kõnealuse sätte erinevate keeleversioonide vahel erinevused. Nimelt, ehkki algmääruse artikli 2 lõike 2 ingliskeelses versioonis on asjaomase toote müük, mida tuleb normaalväärtuse määramiseks riigisisese müügina arvesse võtta, asjaomase toote müük, mis on „intended“ ekspordiriigi sisetarbimiseks, mida võiks tõlgendada nii, et müüja kavatsus on asjasse puutuv kriteerium, siis sama sätte teistes keeleversioonides, näiteks prantsuse, saksa, hollandi, hispaania, itaalia, taani, soome või tsehhi keeles kasutatakse vastavalt väljendit „destiné“, „zum Verbrauch“, „bestemde“, „destinado“, „destinato“, „bestemt“, „tarkoiteten“ ja „ke“, mis viitab asjaomase toote sihtkohale ilma viiteta tootja kavatsusele selle kohta, kuhu see müügi hetkel on suunatud.
- 130 Teiseks tuleb märkida, et sarnaselt eespool punktis 129 mainitud algmääruse artikli 2 lõike 2 versioonidega, mis viitavad müügi sihtkohale, mitte aga müüja kavatsusele seoses selle sihtkohaga, kasutatakse dumpinguvastase lepingu artikli 2.1 selle kolmes ametlikus keeleversioonis vastavalt inglise keeles väljendit „destined for consumption“, prantsuse keeles „destiné à la consommation“ ja hispaania keeles „destinado al consumo“. Kohtupraktikast ilmneb, et algmääruse sätteid tuleb nii palju kui võimalik tõlgendada dumpinguvastase lepingu vastavate sätete alusel (22. mai 2014. aasta kohtuotsus *Guangdong Kito Ceramics jt vs. nõukogu*, T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 38; vt selle kohta ka 9. jaanuari 2003. aasta kohtuotsus *Petrotub ja Republica vs. nõukogu*, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 57).
- 131 Vastab tõele, nagu märkis hageja, et WTO vaekogu märkis oma 16. novembri 2007. aasta aruande vaidluses „Euroopa ühendused – dumpinguvastane meede Norrast pärit kasvanduselõhe suhtes“ (WT/DS 337/R) joonealuses märkuses nr 339, et „kui tootja müüb toodet sõltumatule eksportijale (või

turustajale), olles teadlik, et see toode eksporditakse, siis ei saa seda müüki [...] lugeda sisetarbimiseks ettenähtud müügiks“. Siiski ei saa sellest ühest märkusest järeldada – nagu väidab hageja –, et nimetatud teadlikkuse puudumine asjaolust, et asjaomane toode on lõpuks ette nähtud ekspordiks, viiks tingimata järelduseni, et kõnealune müük on ette nähtud sisetarbimiseks, isegi kui toode eksporditi, nagu siinses asjas. Samad kaalutlused kehtivad ka hageja argumendi kohta, mille ta toetab komisjoni 6. juuni 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1023/97, millega kehtestatakse esialgne dumpinguvastane tollimaks Poolast pärit puidust tasapinnaliste kaubaaluste impordile ja nõustatakse teatud eksportijate võetud kohustustega seoses selle impordiga (EÜT 1997, L 150, lk 4), põhjendusest 20, milles on sedastatud ekspordihinna kindlaksmääramisega seoses, et „[k]una tootja teadis [kõnealuste kaubaaluste] lõppsihtkohta, siis järeldatakse, et asjaomane tootja müüs selle toote ühendusse eksportimiseks“.

- 132 Kolmandaks kinnitab tõlgendust, et ei ole vaja otsida müüja kavatsust või konkreetset teadlikkust asjaomase toote lõppsihtkohast, käsitletud sätte konteksti analüüs. Nimelt, algmääruse artikli 2 tähenduses mõiste „dumping“ ega sama määruse artiklis 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikkel 3) käsitletud mõiste „kahju“ ega ka selle määruses artiklis 13 (nüüd määruse 2016/1036 artikkel 13) sätestatud mõiste „kõrvalehoidmine“ ei eelda kohaldamise tingimusena, et tuvastatakse, et huvitatud poolel oli konkreetne kavatsus, vaid need nõuavad objektiivsete tingimuste täitmist, sõltumatult tema kavatsusest või konkreetsest teadlikkusest. Lisaks ei sisalda algmääruse artikli 2 lõige 2 ega ka sama määruse artikli 2 lõige 8, mis puudutab ekspordihinna kindlaksmääramist, mingit viidet huvitatud isiku „teadlikkuse“ kriteeriumile erinevalt algmääruse artikli 10 lõikest 4 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 10 lõige 4), mis sätestab dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatuvalt kohaldamiseks otsesõnu, et „importija on või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust“.
- 133 Neljandaks tuleb märkida, et see tõlgendus on kooskõlas ka dumpinguvastase uurimise eesmärgiga, milleks on, et liidu institutsioonid peavad otsima objektiivseid tõendeid, kasutades algmäärusega nende käsutusse antud vahendeid ja tehes seda ettevõtjate vabatahtliku koostöö alusel, st eelkõige vastused dumpinguvastasele küsimustikule, võimalikud kohapealsed kontrollid ja huvitatud isikute märkused teabedokumentide kohta, nagu meenutati eespool punktis 107, et tuvastada võimaliku dumpingu olemasolu pärast seda, kui asjaomase toote normaalväärtus on algmääruse artikli 2 alusel määratud.
- 134 Kui selles kontekstis seatakse eksporditud toote normaalväärtuse määramisest kõrvalejätmine sõltuvusse sellest, et tõendatakse, mis oli müügi hetkel müüja tegelik kavatsus või teadlikkus asjaomase toote lõppsihtkohaga seoses, siis kuna sellise tõendi esitamine on praktikas sageli võimatu, lubatakse lõpuks seda, et normaalväärtuse määramisel algmääruse artikli 2 kohaselt võetakse arvesse eksporditud toodete hindasid, mis võib moonutada ja kahjustada selle normaalväärtuse õiget määramist.
- 135 Viiendaks tuleb lisada, et see tõlgendus on kooskõlas ka hageja viidatud ootuspärasuse ja õiguskindluse põhimõtetega, kuna müüja kavatsusel või teadlikkusel põhineva kriteeriumi kohaldamine tähendaks, et normaalväärtuse määramisel eksporditud toodete hinna arvessevõtmine sõltuks subjektiivsest asjaolust, mille olemasolu oleks praktikas juhuslik või lausa võimatu tuvastada.
- 136 Siinses asjas tuleb täpsemalt märkida, et ajutise määruse faasis oli komisjon – lähtudes tõlgendusest, et ei olnud vaja tõendada müüja konkreetset kavatsust või teadlikkust asjaomase toote lõppsihtkohast – välistanud teatud sisemüügina deklareeritud müügi normaalväärtuse arvutamisest, pärast seda, kui ta märkis eelkõige selle määruse põhjenduses 63, et viielt koostööd teinud äriühingult pärit tootmisandmetele ja uurimisperioodil asjaomase toote Taiwani impordi- ja ekspordistatistika tuginev arvutustehe oli kinnitanud, et koostööd teinud eksportivate tootjate poolt deklareeritud siseturul toimunud müügist oli ligi 50% kaudne eksportmüük, mis ei olnud suunatud sisetarbimiseks. Täpsemalt tuleneb esialgsetes järeldustes esitatud andmetest, et ehkki uurimisperioodil ulatus viie koostööd teinud eksportiva tootja deklareeritud tootmismahd asjaomase toote osas [konfidentsiaalne] tonnini ja et ametlik ekspordistatistika märkis sama toote koguseks 717 671, siis ulatus nendesamade eksportivate tootjate deklareeritud riigisisene müük [konfidentsiaalne] tonnini, st esimese kahe arvu enam kui kahekordne vahe. Tagamaks, et normaalväärtus tugines üksnes sisetarbimise kohta tuvastatud

hindadele, teatas komisjon, et ta võtab esialgse määruse faasis ettevaatliku lähenemise, jättes normaalväärtuse arvutamisest välja asjaomase toote kogu müügi Taiwanis asutatud „turustajatele“ suurusjärgus [konfidentsiaalne] tonni, erinevalt müügist „Taiwani lõpptarbijatele“, mis võeti arvesse.

- 137 Seejärel asendas komisjon riskidele tugineva üldise lähenemise, mis võttis arvesse asjaomase toote suuri ostjakategooriaid, sellise lähenemisega, mis tugines objektiivsetele tõenditele asjaomase toote ekspordi kohta asjaomase turustaja poolt. Nimelt on vaidlustatud määruse põhjenduses 59 märgitud, et selle asemel, et välistada kogu müük turustajatele, jättis komisjon kõrvale üksnes selle osa riigisisest müügist, mille puhul oli olemas piisav objektiivne tõendusmaterjal nende tegeliku eksportimise kohta. Sama põhjenduse kohaselt vaatas komisjon niisiis läbi kõnealused müügiandmed ning liigitas müügi riigisiseseks müügiks vastavalt iga asjaomase eksportiva tootja olukorrale ja teda käsitlevatele andmetele. Lõpuks nähtub sellest põhjendusest, et subjektiivsed tegurid, nagu kavatsus ja teadlikkus või nende puudumine, ei mõjutanud komisjoni teostatud objektiivset analüüsi erinevalt ekspordile ettenähtud allahindlustest, mida kasutati kui asjasse puutuvat tõendit.
- 138 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et uurimisest nähtus eelkõige, et teatud müük, mille hageja oli deklareerinud riigisisese müügina, oli saanud ekspordisoodustust süsteemi alusel, mida kohaldati uurimisperioodi ajal mõne kuu vältel ja mille eesmärk oli anda ajend kohalikele teenuskeskustele (turustajatele), kes nende metallurgiatooteid eksportisid, nagu komisjon märkis ajutise määruse põhjenduses 64.
- 139 Ei saa nõustuda hageja argumendiga, et see soodustus nimetusega „Muu tootmis-/ekspordisoodustus“ ei ole asjasse puutuv tõend, eelkõige kuna tegu ei ole asjaomase toote ekspordiks mõeldud soodustusega, vaid tegu on soodustusega pooltoodete müügiks, mida tuleb töödelda enne seda, kui need töödeldud toodetena eksporditakse.
- 140 Nimelt tuleb sarnaselt komisjoniga märkida, ja nagu nähtub eelkõige hageja 9. veebruari 2015. aasta kirjast, milles ta vastas uurimise käigus esitatud komisjoni küsimusele, et see soodustus on mõeldud asjaomase toote müügi kogustele, mis on suunatud ekspordiks pärast töötlemist vastavalt kõnealuse soodustuse süsteemi eesmärgile, ja et seetõttu ei ole see mõeldud asjaomase toote kogustele, mis on suunatud Taiwanis sisetarbimiseks. Lisaks käib see töötlemine käsikäes asjaomase toote ekspordiga, ja nagu nähtub ajutise määruse põhjendusest 14, viib [konfidentsiaalne] nendel toodetel läbi üksnes vähetähtsaid toiminguid, näiteks poleerimine või tükeldamine, ilma et sellest tulenev toode oleks töödeldud nii, et see ei kuuluks enam asjaomase toote määratluse alla.
- 141 Teiseks märkis hageja dumpinguvastase küsimustiku vastuses, et ta kohaldas seda ekspordisoodustust, ning tõendid selle soodustuse kohaldamise kohta leiti kohapealse kontrolli käigus hageja sisemistest müügidokumentidest. Lisaks, nagu hageja ise märkis oma 9. veebruari 2015. aasta kirjas, puudutas see soodustus näiteks 2013. aasta detsembris 40% hageja müügist oma kõige suuremale kliendile Taiwanis, kes on turustaja [konfidentsiaalne].
- 142 Kolmandaks ja eelkõige, nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjendusest 59, õnnestus koguda muid objektiivseid tõendeid selliste toodete tegeliku ekspordi kohta, mis olid deklareeritud kui riigisiseseks müügiks mõeldud tooted. Komisjon märkis sellega seoses, et see oli nii müügiga äriühingule [konfidentsiaalne], kes on samuti asjaomase toote turustaja, mistõttu ta jättis lõpuks riigisisese müügina välja üksnes 120 000 tonni, mille hageja uurimisperioodil müüs oma kliendile [konfidentsiaalne], kes uurimise kohaselt müüs üksnes vähetähtsa koguse asjaomast toodet riigisisel turul.
- 143 Eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb järeldada, et hageja ei ole tõendanud, et komisjon on õigusnormi rikkunud või teinud ilmse vea faktide hindamisel, keeldudes normaalväärtuse määramiseks arvesse võtmast hageja müüki oma kliendile [konfidentsiaalne], kuna esinesid objektiivsed tõendid sellest, et nimetatud müük oli tegelikkuses ekspordimüük, pealegi kui on tuvastatud, et osale

kõnealusest müügist kohaldati ekspordisoodustuse süsteemi nagu see, mida hageja kohaldas, ja et seega toimus kõnealune müük madalama hinnaga kui asjaomase toote hind, mis oli suunatud riigisisel turul tarbimiseks, teades, et need hinnad julgustasid asjaomase toote eksporti.

- 144 Seetõttu võis komisjon õiguspäraselt ja ilmselt hindamisviga tegemata jätta kõnealuse müügi normaalväärtuse määramisest algmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 2 alusel kõrvale.
- 145 Arvestades kõiki eespool toodud kaalutlusi, tuleb teine väide tagasi lükata ja seega hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 146 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud ning komisjon ja menetlusse astuja on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb vastavalt nende nõudele jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja komisjoni ja menetlusse astuja kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta Yieh United Steel Corp-i kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBLi kohtukulud.**

Buttigieg

Berke

Costeira

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 3. detsembril 2019 Luxembourgis.

Allkirjad